

обитавали на сѣверъ отъ Кавказъ, по рѣката Кубанъ и по на югъ. Между туй готския историкъ Йорданъ (552 год.) знае, че български пълчища въ срѣдата на V вѣкъ сж се намирали на сѣверозападния брѣгъ отъ Черното море, а по дата за първи пътъ народното име българинъ въ Европа се споменува отъ латинския писателъ Еннодия прѣзъ 482 — 3 год., когато българитѣ били повикани отъ Визант. императоръ Зенона противъ Теодориховцитѣ, които смущавали империята прѣзъ 478 — 482 год. Туй врѣме може да се счита като моментъ, когато старитѣ българи встѣпили въ поблиски сношения съ Византия и се запознали съ нейнитѣ богати области, които малко по-късно примамвали ги тѣй силно, та често ги посѣщавали за плачка. Писателя Касиодоръ ги смѣта, като най-войнственено племе (*Bulgares toto orbe terribiles*). Споредъ Еннодия и Касиодора тѣ сж били многочислени и непобѣдими, извънредно обичали свободата и прѣдпочитали смъртта прѣдъ робството. Готитѣ считали го за гордостъ, че сж успѣли да разбиятъ непобѣдими български пълчища, които били испратени отъ Зенона срѣщу тѣхъ. Съ сжщинското имъ народно име българи ги знайтъ и латискитѣ писатели Комисъ Марцелинъ (582 г.) и Викторъ Туненски, африкански епископъ, а отъ византийскитѣ писатели — Иоанъ Антиохийски и Теофилактъ Симоката. И до като готския писателъ Йорданъ ни расправя, че българитѣ заедно съ словѣнитѣ нахѣлтали въ Балк. полуостровъ на противъ Прокопій съврѣмененъ съ него византийски писателъ, като говори пакъ за нападението на словѣнитѣ съ българитѣ въ полуострова, употребява името хуни, вмѣсто българи. Тоже и Агатия по-млади, както и Менадъръ, знайтъ ги съ името хуни. Блискитѣ връски на хунитѣ, както и начина на воюванието и живота на българитѣ, които сж били сходни съ ония на хунитѣ, навѣрно сж дали поводъ за тѣхното отождествявание и то отъ нѣкои само византийски писатели. Теофанъ ги споменува и съ името българи и хуни. Българитѣ нахлуватъ въ византийскитѣ провинции прѣзъ 493 г. 499, 502, 517, 530, 535, 539, 553, 559. Въ тѣзи нападения личатъ и племенитѣ имъ сродници утургури, кутургури и савири. Първитѣ двѣ названия сж ги получили тѣзи племена по прѣданието отъ ханскитѣ синове Утургуръ и Кутургуръ. Извѣстно ни е, че всички тѣзи племена сж живѣли не наедно, нъ въ разни области на сѣверъ отъ Балканския полу-